

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

H/11026. számú

országgyűlési határozati javaslat

**a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája 62. ülészakán
elfogadott, a kereskedelmi hajók minimális követelményeiről szóló 147.
számú Egyezmény és az ahhoz kapcsolódó 1996. évi Jegyzőkönyv, valamint
a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciájának 91.
ülészakán elfogadott, a tengerészek személyazonosító okmányairól szóló
185. számú Egyezmény megerősítéséről**

Előadó: Burány Sándor
foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi
miniszter

Budapest, 2004. augusztus

Az Országgyűlés

...../2004. (.....) OGY határozata

a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia 62. ülészakán elfogadott, a kereskedelmi hajók minimális követelményeiről szóló 147. számú Egyezmény és az ahhoz kapcsolódó 1996. évi Jegyzőkönyv, valamint a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia 91. ülészakán elfogadott, a tengerészek személyazonosító okmányairól szóló 185. számú Egyezmény megerősítéséről

Az Országgyűlés

1. megerősíti

- a) a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája 62. ülészakán elfogadott, a kereskedelmi hajók minimális követelményeiről szóló 147. számú Egyezményt,
- b) a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája 62. ülészakán elfogadott, a kereskedelmi hajók minimális követelményeiről szóló 147. számú Egyezményhez kapcsolódó 1996. évi Jegyzőkönyvet, valamint
- c) a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája 91. ülészakán elfogadott, a tengerészek személyazonosító okmányairól szóló 185. számú Egyezményt.

2. felkéri a Magyar Köztársaság elnökét, hogy a megerősítő okiratokat aláírásával és pecsétjével ellátva adja ki;

3. felkéri a külügyminisztert a megerősítő okiratoknak a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójánál történő letétbe helyezéséhez szükséges intézkedések megtételére. Ezzel egyidejűleg a kereskedelmi hajók minimális követelményeiről szóló 1976. évi 147. számú Egyezményhez készült 1996. évi Jegyzőkönyv 3. cikkének 1. bekezdése szerint nyilatkozzon, hogy hazánk a Kiegészítő Függelék B. részében felsorolt valamennyi Egyezményt elfogadta.

I.

INDOKOLÁS

a kereskedelmi hajókról (minimális követelmények) szóló 1976. évi 147. számú Egyezmény (C147) és az azt módosító 1996. évi Jegyzőkönyv (P147) megerősítéséhez

A kereskedelmi hajókról (minimális követelmények) szóló 1976. évi 147. számú Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája hatvankettedik ülészakán került elfogadásra.

Az Egyezmény szerint a részes államnak gondoskodnia kell arról, hogy a területén lajstromozott hajókra vonatkozó jogszabályai és előírásai legyenek

- a hajó fedélzetén az életbiztonság érdekében a biztonsági normákat, beleértve a képzésekre, a munkaidő tartamára és a személyzet összetételére vonatkozó normákat;
- a megfelelő szociális ellátási intézkedéseket;
- a hajó fedélzetén a megfelelő munka- és életkörülményeket

érintően.

Az Egyezmény melléklete tételesen felsorolja azokat a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet keretében elfogadott egyezményeket, amelyekben foglalt követelmények megtartása jelenti azt, hogy a hajó a minimális követelményeknek megfelel.

A magyar jog ezeket a kérdéseket törvényi és rendeleti szinten szabályozza, továbbá a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet, illetve a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet keretében elfogadott vonatkozó nemzetközi egyezmények többsége már kihirdetésre került.

A részes államnak hatékony joghatóságot, illetve ellenőrzést kell gyakorolnia a területén lajstromozott hajók felett. Ez a feltétel a magyar hajózási hatóságok ellenőrzése által teljesül. Ugyanezt a kötelezettséget foglalja magában az 1963. évi 6. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a nyílt tengerről szóló 1958. évi genfi szerződés, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezetének kihirdetés előtt álló tengerjogi egyezménye is.

Az Európai Unióhoz történő csatlakozásunkat követően a közösségi jogszabályok a magyar hajózási hatóságokra számos ellenőrzési feladatot rónak a magyar víziutakon idegen lobogó alatt közlekedő hajók tekintetében is.

A magyar hajózási hatóságok által végzendő ellenőrzés elsősorban a nemzetközi egyezményekben foglalt követelmények megtartására irányul, így a közösségi jogszabályok többek között a kereskedelmi hajókról (minimális követelmények) szóló 1976. évi egyezményben foglalt követelmények megtartásának ellenőrzését is megkövetelik.

Az Egyezmény megerősítését az előbb említett jogközelítésen túlmenően a magyar lobogó alatt közlekedő hajóknak a kikötő szerinti állam hajózási hatóságai által külföldön végzett ellenőrzése is indokolja.

A 6. cikk rendelkezése szerint az Egyezmény azon időponttól számított tizenkét hónap múlva lép hatályba, amikor legalább tíz olyan ország ratifikációját nyilvántartásba vették, melyek együttesen a világ bruttó hajózási regisztertonnájának legalább 25 %-ával rendelkeznek. Ennek időpontja 1981. november 28. A Magyar Államra nézve az Egyezmény tizenkét hónappal azután lép hatályba, amikor a tagállam ratifikációját nyilvántartásba veszik.

Az 1996. évi Jegyzőkönyv azon időponttól számított tizenkét hónap elteltével lépett hatályba, amikor öt tagállamnak – melyek közül háromnak egyenként legalább egymillió bruttó regisztertonnányi hajóállománya van – a ratifikációját a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója nyilvántartásba vette. Ennek időpontja: 2003. január 10. A Jegyzőkönyv rendelkezései az egyes tagállamokra nézve tizenkét hónappal azt követően lép hatályba, hogy a tagállam ratifikációját nyilvántartásba vették.

Az 1996. évi Jegyzőkönyv Kiegészítő Függelékének B. részében felsorolt egyezmények elfogadása tekintetében a kereskedelmi hajók minimális követelményeiről szóló 1976. évi 147. számú egyezményhez készült 1996. évi Jegyzőkönyv 3. cikkének 1. bekezdése szerint a letétbe helyezéssel egyidejűleg hazánknak nyilatkoznia kell arról, hogy a Kiegészítő függelék B. részében felsorolt valamennyi egyezményt elfogadta. E négy egyezményt – egy kivételével – a Magyar Állam korábban már ratifikálta. Magyarország az 1970. évi 135. számú egyezményt a munkavállalók üzemi képviselőiről 1972-ben, az 1987. évi 164. sz. egyezményt a tengerészek egészségvédelméről és az orvosi ellátásáról, valamint az 1987. évi 166. számú egyezményt a tengerészek repatriálásáról (felülvizsgált) 1989-ben ratifikálta. A tengerészek személyazonossági okmányáról szóló 1958. évi 108. számú egyezményt felülvizsgáló 2003. évi 185. számú egyezmény pedig jelen előterjesztés elfogadásának eredményeként kerül majd megerősítésre.

II.

INDOKOLÁS

a tengerészek személyazonossági okmányairól szóló 2003. évi (felülvizsgált) 185. számú Egyezmény megerősítéséhez

A tengerészek személyazonossági okmányairól szóló 2003. évi (felülvizsgált) 185. számú Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája kilencvenegyedik ülészakán került elfogadásra. Az Egyezmény azon időponttól számított hat hónap múlva lép hatályba, amikor a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója legalább két ország megerősítését nyilvántartásba vette. A továbbiakban az Egyezmény minden tagállamra nézve a megerősítés nyilvántartásba vételét követő hat hónappal lép hatályba.

Az Egyezmény szerinti tengerész személyazonossági okmányt a részes állam köteles kiállítani minden olyan polgárának, aki tengerész és ez irányú kérelemmel él.

Az Egyezmény meghatározza a tengerész személyazonossági okmány minimális tartalmát, kiállításának módját, külön kitérve a visszavonási és felfüggesztési eljárásra. Az Egyezmény bevezeti az ún. biometrikus személyazonosítást, azonban azt nem részletezi. Ehhez kapcsolódóan arra utal, hogy az eljárás kialakítás alatt van.

Hazánkban a tengerész személyazonossági okmány a tengerész szolgálati könyv. A vízi közlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény 48. §-a szerint azt a személyt, aki úszólétesítményen teljesít szolgálatot, vagy szolgálatot kíván teljesíteni - kérelmére - a hajózási hatóság szolgálati könyvvel látja el. A magyar lobogó alatt közlekedő úszólétesítményen szolgálat csak szolgálati könyv birtokában látható el. A szolgálati könyv kiállításának részletes szabályait a 2000. évi XLII. törvényben kapott felhatalmazás alapján a hajós és tengerész szolgálati könyvről szóló 26/2002. (XI. 29.) GKM rendelet (a továbbiakban: R.) állapítja meg. Az R. szerint kiállított tengerész szolgálati könyv - a biometrikus személyazonosítás kivételével - főbb vonalaiban megfelel az Egyezményben foglaltaknak. Az R-ben meghatározott tengerész szolgálati könyv és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetben elfogadott, a tengerészek személyazonossági okmányairól (felülvizsgált) szóló 185. számú egyezményben meghatározott tengerész személyazonossági okmány közötti különbségek, illetve az okmány kiállítására jogszabályban előírt hazai gyakorlat és a 185. számú egyezményben meghatározott gyakorlat közötti különbségek az alábbiakban részletezett elemek tekintetében mutatkoznak meg:

1.) A korszerű és a személyazonossági okmányokra meghatározott általános nemzetközi követelmények alapos figyelembevételével rendszeresített, hatályos magyar tengerészkönyvhöz viszonyítottan minimális számú új elem jelenik meg az adatok között a tengerész adatai tekintetében:

- a) a személyazonosítást megkönnyítő bármely különös ismertető jel,
- b) személyi azonosító szám,
- c) ujjlenyomaton alapuló, később kialakítandó norma szerinti biometrikus sablon vonalkód-formátumban, számokkal nyomtatva;
- d) a fenti 9303 sz. okmány szerinti, elektronikusan olvasható rész, mely megfelel az ICAO meghatározásainak.

2.) A kiállítás módját, szabályait illetően:

- a) az okmányba való bejegyzésre csak latin betűk használhatók;
- b) az adatok bejegyzésére vonatkozóan.

A Közlekedési Főfelügyelet, mint a tengerész szolgálati könyvek kiállításáért felelős hatósági szerv az ISO 9001 norma szerint minősített szervezet, így a 185. számú egyezményben rögzített, a hatósági eljárásra vonatkozó szigorú egyezményi előírásoknak megfelel.

Az Egyezmény megerősítését alapvetően két körülmény indokolja, nevezetesen:

- az Európai Unióhoz történő csatlakozásunkat követően a közösségi jogszabályok a magyar hajózási hatóságokra számos ellenőrzési feladatot rónak a magyar víziutakon idegen lobogó alatt közlekedő hajók tekintetében. Az ellenőrzés elsősorban a nemzetközi egyezményekben foglalt követelmények, ezen belül a kereskedelmi hajókról (minimális követelmények) szóló 1976. évi 147. számú egyezménynek – a tengerész személyazonosító okmányok ellenőrzését is előíró - követelményei megtartására irányul;
- a jogharmonizáción túlmenően az Egyezmény megerősítése létérdeke az idegen lobogó alatt szolgálatot teljesítő nagyszámú magyar tengerésznek, mivel az egyezménynek megfelelő személyazonossági okmány nélkül nem vállalhatnak munkát. Tengerészeink munkavállalását a személyazonosság biztonságos megállapítására szolgáló tengerészkönyv hiánya – egyebek mellett – azért lehetetlenítené el, mert a nemzetközi közösség a terrorizmus

elleni harc keretében új szabályozást vezetett be, amely evidenciaként kezeli a megbízható állami szerv által kiállított, magas szintű biztonsági követelményeknek megfelelő tengerész személyazonosító okmány meglétét.

147. számú Egyezmény

a kereskedelmi hajók minimális követelményeiről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben és amely 1976. október 13. napján hatvankettedik ülészakára ült össze,

figyelembe véve a tengerészek idegen hajókon való foglalkoztatásáról szóló 1958. évi Ajánlás és a tengerészek szociális körülményeiről és biztonságáról szóló 1958. évi Ajánlás rendelkezéseit,

úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el azokra a hajókra vonatkozóan, amelyeken a munkakörülmények nem felelnek meg a nemzetközi normáknak, különösen az olcsó lobogó alatt lajstromozott hajók tekintetében, amely kérdés az ülészak napirendjének ötödik pontjaként szerepel,

miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat Nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, az ezerkilencszázhetvenhatodik évi október hó huszonkilencedik napján, elfogadja az alábbi Egyezményt, amely "a kereskedelmi hajók minimális követelményeiről szóló 1976. évi egyezmény" néven idézhető:

1. cikk

1. Az e cikkben foglalt eltérő rendelkezések kivételével ez az Egyezmény bármely olyan állami vagy magántulajdonban lévő tengeri hajóra vonatkozik, amelyet kereskedelmi célokból áruk vagy utasok szállításában foglalkoztatnak, illetve bármilyen kereskedelmi célra használnak.

2. A nemzeti jogszabályok, illetve előírások állapítják meg, hogy ennek az Egyezménynek az alkalmazásában mikor kell a hajót tengeri hajónak tekinteni.

3. Ezt az Egyezményt a tengeri vontatókra alkalmazni kell.

4. Ezt az Egyezményt nem kell alkalmazni:

- a) azokra a hajókra, amelyek alapvető hajtása a vitorla, függetlenül attól, hogy segédmotorral felszerelték vagy nem;
- b) a halászatban vagy bálnavadászatban, illetve azokhoz hasonló műveletekben foglalkoztatott hajókra;
- c) a kishajókra, továbbá olyan hajókra, mint az olajfűró berendezések és olajkitermelő mesterséges szigetek, amikor azokat a hajózásban nem használják, amikor is azt, hogy milyen hajókat foglal magában ez a pont, mindegyik országban a hajótulajdonosok és tengerészek legreprezentatívabb szervezeteivel folytatott konzultációkat követően az illetékes hatóságok állapítják meg.

5. Ebben az Egyezményben semmi sem tekinthető úgy, hogy az kiterjessze az ennek az Egyezménynek a mellékletében felsorolt egyezmények, illetve az ezekben az egyezményekben foglalt rendelkezések alkalmazási körét.

2. cikk

A Szervezetnek ezt az Egyezményt megerősítő minden tagja kötelezi magát, hogy

- a) a területén lajstromozott hajókra a következőket megállapító jogszabályai és előírásai legyenek:
 - i)* a hajó fedélzetén az életbiztonság érdekében a biztonsági normákat, beleértve a képesítésekre, a munkaidő tartamára és a személyzet összetételére vonatkozó normákat;
 - ii)* a megfelelő szociális ellátási intézkedéseket;
 - iii)* a hajó fedélzetén a munka- és életkörülményeket olyan mértékben, amennyiben azokat a Szervezet adott tagjának megítélése szerint a kollektív szerződések vagy az illetékes bíróságok ítéletei nem foglalják magukban oly módon, hogy azok egyaránt kötelezzék a hajótulajdonosokat és a tengerészeket;

meggyőződik továbbá arról, hogy az ilyen jogszabályok és előírások alapján véve egyenértékűek az Egyezmény mellékletében felsorolt egyezményekkel, illetve ezeknek az egyezményeknek a cikkeivel olyan mértékben, amennyire a Szervezet tagját egyéb módon nem terheli kötelezettség az említett egyezmények végrehajtására;

- b) hatékony joghatóságot, illetve ellenőrzést gyakorol a területén lajstromozott hajók felett a következők tekintetében:
- i)* a nemzeti jogszabályok és előírások által megállapított biztonsági normák, beleértve a képesítésekre, a munkaidő tartamára és a személyzet összetételére vonatkozó normákat;
 - ii)* a nemzeti jogszabályok, illetve előírások által megállapított szociális ellátási intézkedések;
 - iii)* a nemzeti jogszabályok, illetve előírások, továbbá az illetékes bíróságoknak a hajótulajdonosokat és a tengerészeket egyaránt kötelező ítéletei által megállapított munka- és életkörülmények a hajó fedélzetén;
- c) hatékony joghatóság hiányában meggyőződik arról, hogy az egyéb fedélzeti munka- és életkörülmények hatékony ellenőrzésének intézkedéseit a hajótulajdonosok vagy azok szervezetei és a tengerészeknek az egyesülés szabadságáról és a szervezkedési jog védelméről szóló 1948. évi egyezmény és a szervezkedéshez és a kollektív tárgyalások folytatásához való jogról szóló 1949. évi egyezmény alapvető rendelkezéseinek megfelelően létrehozott szervezetei egyeztették;
- d) biztosítja:
- i)* a hajótulajdonosok és a tengerészek képviselői szervezeteinek e hatósággal folytatott háromoldalú konzultációját - ahol ezt előírták - követően az illetékes hatóságok részéről általános felügyelet alá tartozó, a tengerészeknek a területén lajstromozott hajókon való alkalmazására és az ezzel összefüggésben felmerülő panaszok kivizsgálására vonatkozó eljárások meglétét;
 - ii)* a hajótulajdonosok és a tengerészek képviselői szervezeteinek e hatósággal folytatott háromoldalú konzultációját - ahol ezt előírták - követően az illetékes hatóságok részéről általános felügyelet alá tartozó, a saját állampolgárságú tengerészeknek idegen államban lajstromozott hajókon való alkalmazásával összefüggésben felmerülő panaszok kivizsgálására vonatkozó eljárások meglétét, továbbá, hogy bármely ilyen panaszt - amennyiben ez lehetséges a területén való alkalmazás időpontjában - valamint idegen állampolgárságú tengerészeknek idegen államban lajstromozott hajókon saját területén való alkalmazásával összefüggésben felmerülő bármely panaszt - amennyiben ez lehetséges a területén való alkalmazás időpontjában - annak az országnak az illetékes

hatósága tudomására hozzák, amelyben a hajót lajstromozták, másolatát pedig a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal vezérigazgatójának megküldjék;

- e) biztosítja, hogy a területén lajstromozott hajókra szegődött tengerészeknek kielégítő képesítésük, illetve szakmai képzettségük legyen azoknak a kötelezettségeknek az ellátására, amelyekre elszegődtek, kellő figyelemmel a tengerészek szakmai képzéséről szóló 1970. évi ajánlásra;
- f) szemlézéssel vagy más megfelelő eszközökkel ellenőrzi, hogy a területén lajstromozott hajók megfelelnek az általa megerősített vonatkozó és hatályos nemzetközi munkaügyi egyezményeknek, az e cikk a) pontjában foglalt törvényeknek és előírásoknak - és abban az esetben ha ez megfelel a nemzeti jogszabályoknak - a vonatkozó kollektív szerződéseknek;
- g) hivatalos vizsgálatot folytat a területén lajstromozott hajókat ért bármely komoly tengeri baleset tekintetében, különösen a sérüléssel vagy az élet elvesztésével járók vonatkozásában; az ilyen vizsgálatról szóló végleges jelentést rendszerint a társadalom tudomására hozza.

3. cikk

A Szervezetnek ezt az Egyezményt megerősítő minden tagja lehetőség szerint felhívja állampolgárainak figyelmét azokra a lehetséges problémákra, amelyekkel az Egyezményt nem megerősítő államban lajstromozott hajókra szegődés járhat mindaddig, amíg meg nem győződik arról, hogy az ebben az Egyezményben megállapítottakkal egyenértékű normákat alkalmaznak. Az ezzel összefüggésben a megerősítő állam által foganatosított intézkedések nem ellentétesek a munkavállalók szabad mozgásának azokban a szerződésekben foglalt elvével, amelyeknek két ilyen állam részese lehet.

4. cikk

1. Amennyiben a Szervezetnek ezt az Egyezményt megerősítő olyan tagja, amelynek kikötőjébe tevékenységének normál végzése folyamán vagy operatív okokból hajó fut be, panaszt kap vagy bizonyítékkal rendelkezik arról, hogy a hajó az ebben az Egyezményben foglalt normáknak az Egyezmény hatálybalépését követően nem felel meg, beszámolót készíthet annak az országnak a kormánya részére, amelynek területén a hajót lajstromozták, továbbá másolatban a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal vezérigazgatójának, valamint megteheti a szükséges intézkedéseket a hajón bármely olyan körülmények javítására, amelyek nyilvánvalóan a biztonságot és az egészséget fenyegetik.

2. Ilyen intézkedéseket foganatosítva a Szervezet tagja haladéktalanul tájékoztatja a lobogó szerinti állam legközelebbi tengerészeti, konzuli, illetve diplomáciai képviselőjét és lehetőség szerint biztosítja az ilyen képviselő jelenlétét. Ugyanakkor indokolatlanul a hajót nem tartja vissza és nem gördít megalapozatlan akadályokat a tengerre való kifutás elé.

3. E cikk alkalmazásában a "panasz" a személyzet valamely tagja, szakmai szervezet, egyesület, szakszervezet, illetve a hajó biztonságában érdekelt - ideértve a személyzet tagjainak biztonságában és egészségében való érdekeltséget - bármely személy által közölt információt jelenti.

5. cikk

1. Ez az Egyezmény megerősítésre a Szervezet azon tagjai részére áll nyitva, amelyek:

- a) az 1960. évi "Életbiztonság a tengeren" tárgyú nemzetközi egyezmény vagy az 1974. évi "Életbiztonság a tengeren" tárgyú nemzetközi egyezmény, illetve az ezeket az egyezményeket a későbbiekben módosító bármely egyezmény részesei; és
- b) a merülésvonalakról szóló 1966. évi nemzetközi egyezmény, illetve az ezt az egyezményt a későbbiekben módosító bármely egyezmény részesei; és
- c) a tengeren való összeütközések megelőzésére vonatkozó 1960. évi nemzetközi szabályok vagy a tengeren való összeütközések megelőzésére vonatkozó nemzetközi szabályokról szóló 1972. évi egyezmény, illetve az ezeket a nemzetközi aktusokat a későbbiekben módosító bármely egyezmény részesei vagy alkalmazói.

2. Ez az Egyezmény megerősítésre nyitva áll továbbá a Szervezet azon tagja részére, amely a megerősítés során kötelezettséget vállal az e cikk 1. bekezdésében foglalt azon követelmények teljesítésére, amelyek a megerősítés feltételei.

3. Az Egyezmény megerősítő okiratát meg kell küldeni a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójának nyilvántartásba vétel céljából.

6. cikk

1. Az Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek csak azokra a tagjaira nézve kötelező, amelyeknek megerősítő okiratát a főigazgatónál nyilvántartásba vették.
2. Az Egyezmény 12 hónappal az után az időpont után lép hatályba, amikor legalább tíz olyan tagállam megerősítését a főigazgatónál nyilvántartásba vették, amelyek összes bruttó hajótere a világ kereskedelmi hajóparkjának 25 százalékát teszi ki.
3. Ezt követően az Egyezmény minden további tagállamra nézve 12 hónappal az után az időpont után lép hatályba, amikor az illető tagállam megerősítését nyilvántartásba vették.

7. cikk

1. A Szervezetnek az Egyezményt megerősítő bármely tagja a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójának a nyilvántartásba vétel céljából megküldött bejelentése útján mondhatja fel az Egyezményt, attól az időponttól számított 10 év eltelte után, amikor az először lépett hatályba. A felmondás a nyilvántartásba vétel időpontjától számított egy év elteltével lép hatályba.
2. A Szervezet azon tagja, amely az Egyezményt megerősítette és amelyik az előző pontban megnevezett 10 éves időszak eltelte után 1 éven belül nem él a jelen cikkben előírt felmondási jogával, kötelezi magát újabb 10 éves időszakra, és csak a 10 éves időszak elteltével mondhatja fel az Egyezményt e cikk feltételei szerint.

8. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója értesíti a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi tagját a Szervezet tagjai által megküldött megerősítő és felmondó okiratok nyilvántartásba vételéről.
2. Amikor a fentebb a 6. cikk 2. bekezdésében foglalt feltételek teljesülnek, a főigazgató felhívja a figyelmet az Egyezmény hatálybalépésének időpontjára.

9. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója az ENSZ Alapokmány 102. cikke szerint - nyilvántartásba vétel céljából - értesíti az ENSZ főtitkárát az előző cikkek előírásainak megfelelően nyilvántartásba vett megerősítő és felmondó okiratok teljes tartalmáról.

10. cikk

Minden esetben, ha a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa ezt indokoltnak látja, jelentést terjeszt az Általános Értekezlet elé az Egyezmény gyakorlati alkalmazásáról és vizsgálja annak szükségességét is, hogy az Általános Értekezlet napirendjére kell-e tűzni az Egyezmény teljes vagy részleges módosítását.

11. cikk

1. Abban az esetben, ha az Értekezlet a jelenlegit részben vagy egészben módosító új Egyezményt fogad el, az új Egyezmény eltérő rendelkezése hiányában:

a) A 7. cikk rendelkezéseitől függetlenül az új módosító Egyezmény a Szervezet valamely tagja általi megerősítése ipso jure maga után vonja az egyezmény azonnali felmondását, feltéve, hogy az új módosító Egyezmény hatályba lép;

b) az új módosító Egyezmény hatálybalépésének időpontjától kezdve ennek az Egyezménynek a Szervezet tagjai általi megerősítésre való nyitva állása megszűnik.

2. Az Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmában mindenesetre érvényben marad a Szervezet azon tagjaira nézve, amelyek azt megerősítették, de a módosító egyezményt nem erősítették meg.

12. cikk

Ennek az Egyezménynek az angol és a francia nyelvű szövege egyaránt hiteles.

MELLÉKLET

1973. évi egyezmény a legkisebb életkorról (138. sz.); illetve 1936. évi (módosított) egyezmény a tengeri munkavégzés legkisebb életkoráról (58. sz.); illetve 1920. évi egyezmény a tengeri munkavégzés legkisebb életkoráról (7. sz.);

1936. évi egyezmény a hajótulajdonosok kötelezettségeiről a tengerészek betegsége vagy sérülése esetén (55. sz.); illetve 1969. évi egyezmény az orvosi ellátásról és betegségi segélyről (130. sz.);

1970. évi egyezmény a balesetek megelőzéséről (tengerészek) (134. sz.);

1946. évi egyezmény a tengerészek orvosi vizsgálatáról (73. sz.)

1949. évi (felülvizsgált) egyezmény a legénység elhelyezéséről (92. sz.);

1946. évi egyezmény a hajókon való étkeztetéséről és étkezdei kiszolgálásáról (68. sz.), (5. cikk);

1936. évi egyezmény a kereskedelmi hajók tisztikarának bizonyítványairól és képzéséről (53. sz.), 3. és 4. cikk);

1926. évi egyezmény a tengerészek repatriálásáról (23. sz.);

1948. évi egyezmény az egyesülési szabadságról és a szervezkedési jog védelméről (87. sz.);

1949. évi egyezmény a szervezkedési és a kollektív tárgyalási jogról (98. sz.).

1996. évi Jegyzőkönyv

a kereskedelmi hajók minimális követelményeiről szóló 1976. évi 147. számú Egyezményhez

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben és amely 1996. október 8-án nyolcvannegyedik ülészakára ült össze,

figyelembe véve a kereskedelmi hajókról (minimális követelmények) szóló 1976. évi (a továbbiakban "Alapegyezményként" említett) egyezmény 2. cikkének rendelkezéseit, amely többek között kimondja, hogy:

"A Szervezetnek ezt az Egyezményt megerősítő minden tagja kötelezi magát, hogy

- a) a területén lajstromozott hajókra a következőket megállapító jogszabályai és előírásai legyenek:
 - i) a hajó fedélzetén az életbiztonság érdekében a biztonsági normákat, beleértve a képesítésekre, a munkaidő tartamára és a személyzet összetételére vonatkozó normákat;
 - ii) a megfelelő szociális ellátási intézkedéseket;
 - iii) a hajó fedélzetén a munka- és életkörülményeket olyan mértékben, amennyiben azokat a Szervezet adott tagjának megítélése szerint a kollektív szerződések vagy az illetékes bíróságok ítéletei nem foglalják magukban oly módon, hogy azok egyaránt kötelezzék a hajótulajdonosokat és a tengerészeket;

meggyőződik továbbá arról, hogy az ilyen jogszabályok és előírások alapján véve egyenértékűek az Egyezmény a mellékletében felsorolt egyezményekkel, illetve ezeknek az egyezményeknek a cikkeivel olyan mértékben, amennyire a Szervezet tagját egyéb módon nem terheli kötelezettség az említett egyezmények végrehajtására;" és

figyelembe véve továbbá az Alapegyezmény 4. cikke 1. bekezdésének rendelkezéseit is, amely az alábbiakat mondja ki:

"Amennyiben a Szervezetnek ezt az Egyezményt megerősítő olyan tagja, amelynek kikötőjébe tevékenységének normál végzése folyamán vagy operatív okokból hajó fut be, panaszt kap vagy bizonyítékkal rendelkezik arról, hogy a hajó az ebben az Egyezményben foglalt normáknak az Egyezmény hatálybalépését követően nem felel meg, beszámolót készíthet annak az országnak a kormánya részére, amelynek területén a hajót lajstromozták, továbbá másolatban a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal vezérigazgatójának, valamint megteheti a szükséges intézkedéseket a hajón bármely olyan körülmények javítására, amelyek nyilvánvalóan a biztonságot és az egészséget fenyegetik." és

utalva a megkülönböztetésről szóló (munka és foglalkozás) 1958. évi Egyezmény 1. cikkének 1. bekezdésére, amely kimondja, hogy

„A jelen Egyezmény szempontjából hátrányos megkülönböztetésnek minősül

- (a) minden olyan különbség, kizárás vagy előnyben részesítés, amely faji, bőrszín, nem, vallási meggyőződés, politikai vélemény, nemzeti eredet vagy társadalmi származás alapján történik, és az esélyek és bánásmód egyenlőségének megszűnését vagy korlátozódását eredményezi a foglalkoztatás és foglalkozás területén;
- (b) minden olyan más különbség, kizárás vagy előnyben részesítés, amely az esélyek és a bánásmód egyenlőségének megszűnését vagy korlátozását eredményezi a foglalkoztatás és foglalkozás területén, és amelyet az illető tagállam a reprezentatív munkaadói és munkavállalói szervezetekkel, amennyiben ilyenek léteznek, valamint más, e célra elfogadott testületekkel való konzultáció után határoz meg"; és

utalva az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1994. november 16-án hatályba lépett 1982. évi tengerjogi egyezményére; és

utalva a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet által elfogadott és az 1995. évben módosított, a tengerészek képzéséről, képezéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló 1978. évi nemzetközi egyezményre;

miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el az Alapegyezmény részleges módosítására vonatkozóan, mely kérdés az ülés napirendjének negyedik pontjaként szerepelt, és

miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat az Alapegyezményt kiegészítő Jegyzőkönyv formájában adja közre;

a mai napon, az ezerkilencszáz kilencvenhatodik év október 22. napján, elfogadja az alábbi Jegyzőkönyvet, amely „A kereskedelmi hajókról (minimális követelmények) szóló 1976. évi Egyezményt kiegészítő Jegyzőkönyv” néven idézhető:

1. cikk

1. Minden tagállam, amely a jelen Jegyzőkönyvet megerősíti, az Alapegyezmény Függelékében szereplő Egyezmények jegyzékét köteles kiegészíteni a Kiegészítő Függelék A. részében szereplő Egyezményekkel és ugyanezen Függelék B. részében felsorolt azon Egyezményekkel, amelyeket az alábbi 3. cikk alapján esetlegesen elfogad.

2. A Kiegészítő Függelék A. részében felsorolt, és még nem hatályos Egyezményre történő kiegészítés csak akkor lép hatályba, amikor maga az Egyezmény is.

2. cikk

A tagállam a jelen Jegyzőkönyvet a Alapegyezmény megerősítésével egyidejűleg vagy azt követően bármikor megerősítheti. Ennek módja, hogy a jelen Jegyzőkönyv hivatalos megerősítését nyilvántartás céljából közli a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával.

3. cikk

1. Minden tagállam, amely a jelen Jegyzőkönyvet megerősíti adott esetben a megerősítő okiratot kísérő nyilatkozat útján közölje, hogy a Kiegészítő Függelék B. részében felsoroltak közül mely Egyezményt vagy Egyezményeket fogadja el.

2. Az a tagállam, amely a Kiegészítő Függelék B. részében felsoroltak közül nem minden Egyezményt fogad el, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójához utólagosan benyújtott nyilatkozatban határozhatja meg, hogy mely más Egyezményt vagy Egyezményeket fogad el.

4. cikk

1. A jelen Jegyzőkönyv 1. cikkének 2. bekezdése, valamint a 3. cikk végrehajtásának céljából az illetékes hatóság tartson előzetes konzultációkat a hajótulajdonosok és a tengerészek képviseleti szervezeteivel.

2. Az alábbi 8. cikk 1. bekezdése értelmében, amint lehetséges, az illetékes hatóság bocsássa a hajótulajdonosok és a tengerészek képviseleti szervezetei rendelkezésére mindazokat az információkat, amelyeket vele a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója közölt a ratifikálásokkal, nyilatkozatokkal, valamint felmondásokkal kapcsolatosan.

5. cikk

A jelen Jegyzőkönyv tekintetében a tengerészek repatriálásáról szóló (módosított) 1987. évi egyezményt az azt elfogadó tagállam esetében a tengerészek repatriálásáról szóló 1926. évi egyezményt helyettesítő egyezménynek kell tekinteni.

6. cikk

1. A jelen Jegyzőkönyv a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. A Jegyzőkönyv azon időponttól számított tizenkét hónap múlva lép hatályba, amikor öt tagállamnak, amelyek közül háromnak egyenként legalább egymillió bruttó regisztertonnányi hajóállománya van, a megerősítését a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Jegyzőkönyv minden tagállamra nézve tizenkét hónappal azután lép hatályba, hogy a tagállam megerősítését nyilvántartásba vették.

7. cikk

A jelen Jegyzőkönyvet megerősítő tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel akkor, amikor az Alapegyezmény 7. cikkével összhangban felmondási lehetősége nyitott. A jelen Jegyzőkönyv felmondása a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

8. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni a Szervezet tagállamai által vele közölt valamennyi ratifikálás illetve felmondás nyilvántartásba vételéről.

2. Amint a fenti 6. cikk 2. bekezdése szerinti feltételek teljesültek, a főigazgató felhívja a Szervezet tagállamainak a figyelmét a Jegyzőkönyv hatályba lépésének időpontjára.

9. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója az előző cikkek rendelkezéseivel összhangban nyilvántartásba vett ratifikációkat és felmondásokat az Egyesült Nemzetek Szervezete Alapokmányának 102. cikke szerint valamennyi részletükben nyilvántartásba vétel céljából megküldi az Egyesült Nemzetek főtitkárának.

10. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen jegyzőkönyv helyzetéről és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

11. cikk

A jelen Jegyzőkönyv felülvizsgálata valamint megerősítésének lezárása tekintetében a Alapegyezmény 11. cikkének rendelkezéseit kell *mutatis mutandis* alkalmazni.

12. cikk

A jelen Jegyzőkönyv szövegének angol és francia változata egyaránt hiteles.

MELLÉKLET

Kiegészítő Függelék

A. Rész

1970. évi 133. sz. egyezmény a személyzet elhelyezéséről (kiegészítő rendelkezések) és

1996. évi 180. sz. egyezmény a tengerészek munkaidejéről és a személyzet létszámáról hajók fedélzetén.

B. Rész

1958. évi 108. sz. egyezmény a tengerészek személyazonossági okmányáról;

1970. évi 135. sz. egyezmény a munkavállalók üzemi képviselőiről;

1987. évi 164. sz. egyezmény a tengerészek egészségvédelméről és az orvosi ellátásáról;

1987. évi 166. sz. egyezmény a tengerészek repatriálásáról (felülvizsgált).

185. számú Egyezmény

a tengerészek személyazonossági okmányairól (felülvizsgált)

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 2003. június 3-án kilencvenegyedik ülészakára ült össze, és

figyelemmel azokra a veszélyekre, melyek napjainkban is leselkednek hajók utasaira, személyzetére és magukra a hajókra, továbbá, hogy ez milyen fenyegetést jelent az érintett államok érdekei és a magánszemélyek szempontjából, és

tekintettel továbbá a Szervezet legfőbb feladatára, melynek értelmében tisztességes munkafeltételek előmozdítását tűzi célul, és

figyelembe véve, hogy a hajózási ipar globális jellege miatt a tengerészeknek speciális védelemre van szükségük, és

elismerve a tengerészek személyazonossági okmányairól szóló 1958. évi egyezményben lefektetett elveket, melyek célja az, hogy a tengerészeknek a tagállamok területére a partra lépés, átutazás, utazás vagy repatriálás céljából való belépését megkönnyítse, és

figyelemmel a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet által elfogadott, a nemzetközi tengeri forgalom könnyítéséről szóló módosított 1965. évi egyezményre, különösen annak 3.44 és 3.45 számú normáira, és

figyelemmel továbbá az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlésének A/RES/57/219 számú határozatára (Az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelme a terrorizmus elleni fellépés során), amely leszögezi, miszerint az államoknak kötelességük biztosítani, hogy a terrorizmus elleni bármely fellépésük során betartják a nemzetközi jog, különösen a nemzetközi emberjogi, menekültügyi és humanitárius törvények által rájuk rótt kötelezettségeket, és

tudatában annak, hogy a tengerészek a nemzetközi kereskedelemben résztvevő hajókon élnek és dolgoznak, és a tengerészeknek a parti létesítményekhez való hozzáférése és a partraszálláshoz való joga általános jó közérzetüknek és ezen

keresztül a biztonságosabb hajózásnak és a tisztább óceánoknak is alapvető eleme, és

tudatában annak, hogy a partraszállás lehetősége alapvető fontosságú egy hajó személyzetéhez való csatlakozáshoz, illetve a szerződött szolgálati időszak utáni kihajózáshoz, és

figyelemmel az "Életbiztonság a tengeren" tárgyú 1974. évi nemzetközi egyezmény módosításaira, különösen a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet Diplomáciai Konferenciája által 2002. december 12-én elfogadott, speciális, a tengeri biztonságot fokozó intézkedésekre, és

miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a tengerészek személyazonosításának fokozott biztonságával kapcsolatban, mely az ülészak napirendjének hetedik pontjaként szerepelt, és

miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat a Tengerészek személyazonossági okmányairól szóló 1958. évi egyezményt felülvizsgáló Nemzetközi Egyezmény formájában teszi közzé

a mai napon, 2003. év június 19-én elfogadja az alábbi Egyezményt, amely "A tengerészek személyazonossági okmányairól szóló 1976. évi (felülvizsgált) egyezmény" néven idézhető.

1. cikk

ALKALMAZÁSI KÖR

1. A jelen Egyezmény tekintetében a 'tengerész' kifejezés bármely olyan személyre vonatkozik, akit bármely minőségben olyan, a tengerhajózásban rendszeresen foglalkoztatott hajón alkalmaznak, foglalkoztatnak vagy aki azon dolgozik, amely nem hadihajó.

2. Bármely olyan esetben, ahol kétséges, hogy vajon egy adott munkavállalói kategória a jelen Egyezmény szempontjából tengerésznek tekintendő-e, a kérdés az ilyen személyek nemzeti hovatartozása vagy állandó lakhelye szerinti állam illetékes hatósága által a jelen Egyezmény rendelkezései alapján döntendő el a hajótulajdonosok és tengerészek érintett szervezeteivel való konzultációt követően.

3. A halászhajó-tulajdonosok és a halászhajón dolgozó tengerészek reprezentatív szervezeteivel való konzultációt követően az illetékes hatóság alkalmazhatja a jelen Egyezménynek a kereskedelmi tengerhajózásra vonatkozó rendelkezéseit.

2. cikk

A TENGERÉSZEK SZEMÉLYAZONOSSÁGI OKMÁNYAINAK KIÁLLÍTÁSA

1. Minden olyan tagállam, amelyre a jelen Egyezmény vonatkozik, köteles kiállítani minden olyan polgárának, aki tengerész és ez irányú kérelemmel él, a jelen Egyezmény 3. cikke szerinti tengerész személyazonossági okmányt.
2. Amennyiben a jelen Egyezmény eltérően nem rendelkezik, a tengerész személyazonossági okmány kiállítása ugyanazon feltételektől tehető függővé, mint amelyeket a nemzeti jogszabályok és rendelkezések az útiokmányok kiállításához előírnak.
3. Minden tagállam kiállíthat az 1. bekezdés szerinti tengerész személyazonossági okmányt olyan tengerészeknek, akik területén állandó tartózkodásra engedélyt kaptak. Az ilyen állandó lakosok minden esetben a 6. cikk 7. bekezdésének rendelkezései szerint utazhatnak.
4. Minden tagállam biztosítja, hogy a tengerész személyazonossági okmányok kiállítását indokolatlanul nem késleltetik.
5. A tengerésznek jogában áll hatósági úton fellebbezni, ha kérvényét visszautasították.
6. A jelen Egyezmény nem bír semmilyen hatállyal az egyes tagállamoknak a nemzetközi menekültügyi és hontalan személyekkel kapcsolatos egyezmények keretében vállalt kötelezettségeire.

3. cikk

TARTALMI ÉS FORMAI KÖVETELMÉNYEK

1. A jelen Egyezmény szerint kiállított tengerész személyazonossági okmány tartalmi szempontból egyezzen meg a jelen Egyezmény I. sz. Mellékletében közzétett mintával. Az okmány formája és az előállításához alkalmazott anyagok egyezzenek meg a mintában általánosan meghatározott részletekkel. E minta a jelen Egyezmény további részeiben megadott kritériumokon alapszik. Ha egy módosítás összhangban áll az alábbi bekezdésekkel, úgy az I. sz. Melléklet szükség esetén az alábbi 8. cikk szerint módosítható, különösen, ha ez technológiai fejlesztés folytán válik időszerűvé. A módosítás elfogadásáról szóló

döntésnek meg kell határoznia, mikor lép hatályba a módosítás, figyelembe véve azt az időt, amire a nemzeti tengerész személyazonossági okmányok és az elkészítési eljárás megváltoztatásához az egyes tagországoknak szükségük van.

2. A tengerész személyazonossági okmány egyszerű kiállítású legyen, tartós anyagból készüljön, különös tekintettel a tengeri életmód feltételeire és legyen optikai berendezéssel is olvasható. A készítéshez használt anyag

(a) legyen, amennyire csak lehet, alkalmas az okmány manipulálásának, illetve hamisításának megakadályozására, és tegye lehetővé a változtatások könnyű követését; és

(b) legyen a kormányok számára könnyen beszerezhető a legalacsonyabb olyan költségen, mely a fenti (a) pontban meghatározott célnak megbízhatóan megfelel.

3. A tagországok vegyenek figyelembe bármilyen hozzáférhető, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet által az ehhez alkalmazható technológiai normákról készített útmutatást, mely megkönnyítheti egy közös nemzetközi norma kialakítását.

4. A tengerész személyazonossági okmány ne legyen nagyobb egy szokványos útlevelemnél.

5. A tengerész személyazonossági okmány tartalmazza a kiállító hatóság nevét, azon adatokat, melyek segítségével ezen hatósággal gyorsan kapcsolatba lehet lépni, az okmány kiállításának napját és helyét, illetve az alábbi nyilatkozatokat:

a) ez az okmány egy tengerész személyazonossági okmány, melyet a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 2003. évi, a Tengerészek személyazonossági okmányairól szóló (felülvizsgált) egyezmény céljaira bocsátották ki; és

b) ez az okmány önálló okmány és nem azonos az útlevelemmel.

6. A tengerész személyazonossági okmány maximális érvényességi időtartamát a kiállító állam jogszabályai és rendelkezései határozzák meg, amely azonban a tíz évet semmilyen körülmények között sem haladhatja meg és az első öt év után meghosszabbítandó.

7. A tengerész személyazonossági okmányban a tulajdonosról szóló személyi adatok az alábbiakra korlátozódjanak:

(a) teljes név (utó- és vezetéknév megfelelően);

- (b) nem;
- (c) születés ideje és helye;
- (d) állampolgárság;
- (e) bármely olyan különleges ismertető jel, amely segítheti az azonosítást;
- (f) digitális vagy eredeti fénykép;
- (g) aláírás.

8. A fenti 7. bekezdés rendelkezéseit nem érintve, a tulajdonos biometrikus ábrázolásának egy, az I. sz. Melléklet meghatározás szerinti sablonja vagy más ábrázolása szintén képezze kötelező részét a tengerész személyazonossági okmányoknak, feltéve, hogy az alábbi előfeltételek teljesülnek;

(a) a biometrikus ábrázolás úgy készíthető el, hogy ne igényelje az érintett személyek magánéletébe való beavatkozást, ne okozzon nekik kényelmetlenséget, ne jelentsen kockázatot az egészségükre és ne sértse emberi méltóságukat;

(b) a biometrikus ábrázolás maga legyen látható az okmányon és ne lehessen a sablonból vagy más ábrázolásból rekonstruálni;

(c) a biometrikus ábrázolás elkészítéséhez és ellenőrzéséhez alkalmazott eszköz legyen felhasználóbarát, és legyen a kormányok számára általában alacsony költségen beszerezhető;

(d) a biometrikus ábrázolás ellenőrzésére használt berendezés legyen kényelmesen és megbízhatóan használható kikötőkben és egyéb helyeken, így pl. hajók fedélzetén, ahol a személyazonosság ellenőrzését általában az illetékes hatóság végzi; és

(e) a rendszer, melyben a biometrikus ábrázolást használják (ide értve a berendezést, a technológiát, és az eljárást) szolgáltatson a személyazonosság igazolásához összehasonlítható és megbízható adatokat.

9. Az okmányon a tengerésztől feltüntetett adatok mind legyenek jól láthatók. A tengerészeknek könnyű hozzáférést kell biztosítani olyan berendezéshez, melynek segítségével a róluk szóló, szemmel nem olvasható adatokat ellenőrizhetik. Ezen hozzáférést az illetékes hatóság segítségével vagy annak nevében kell nekik biztosítani.

10. A tengerész személyazonossági okmány tartalmának és formájának kialakítása során figyelembe kell venni az I. sz. Mellékletben megadott nemzetközi normákat.

4. cikk

NEMZETI ELEKTRONIKUS ADATBÁZIS

1. Minden tagállam biztosítja, hogy minden általa kiállított, felfüggesztett vagy visszavont tengerész személyazonossági okmányt egy elektronikus adatbázisban tárolnak. Meg kell tenni a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az adatbázis védve legyen a külső beavatkozástól és a jogosulatlan hozzáféréstől.
2. Az adattárban tárolt információknak arra a mennyiségre kell szorítkoznia, mely elengedhetetlen a tengerész személyazonossági okmány, illetve a tengerész státuszának azonosításához és amely összhangban van a tengerész adatvédelmi jogaival, és amely megfelel minden hatályos adatvédelmi követelménynek. E részleteket a jelen Egyezmény II. sz. Melléklete tartalmazza és módosításuk az alábbi 8. cikkben leírt módon lehetséges, figyelembe véve azt az időt, melyre az egyes tagállamoknak szüksége van nemzeti adatbázisaik felülvizsgálatához.
3. Minden tagállam tervezzen eljárásokat, amely alapján minden tengerész, akinek tengerész személyazonossági okmányt állított ki, megtekintheti és ellenőrizheti az elektronikus adatbázisban magáról tárolt, illetve rögzített adatokat, illetve azok valóságát, és tegye lehetővé a szükséges javítást olyan módon, hogy az a tengerész számára ne jelentsen költséget.
4. Minden tagállam jelöljön ki egy állandó ügyeleti irodát, ahol a Szervezet bármely tagjának bevándorlási vagy más illetékes hatóságának az adott ország hatósága által kiállított tengerész személyazonossági okmányok hitelességével és érvényességével kapcsolatos kérdéseire választ adnak. Ezen állandó ügyeleti irodák adatait a Nemzetközi Munkaügyi Hivatallal kell közölni, a Hivatal pedig ezt jegyzékbe foglalja, melyet a Szervezet minden tagjának tudomására hoz.
5. A fenti 2. bekezdésben említett adatoknak minden időpontban azonnal hozzáférhetőnek kell lenniük a Szervezet tagállamainak bevándorlási vagy egyéb illetékes hatóságai számára vagy elektronikusan, vagy a fenti 4. bekezdésben említett állandó ügyeleti irodán keresztül.
6. A jelen Egyezmény céljaira megfelelő megszorításokat kell alkalmazni annak biztosítására, hogy semmilyen adat, különösen fényképek ne legyenek a rendszerben továbbíthatók, hacsak egy olyan mechanizmus nem működik, mely biztosítja, hogy a vonatkozó adatvédelmi és személyiségi jogi normák teljesülnek.

7. A tagországok biztosítják, hogy az elektronikus adatbázisban tárolt személyes adatokat a tengerész személyazonossági okmányok ellenőrzésén kívül semmilyen más célra nem használják.

5. cikk

MINŐSÉGELLENŐRZÉS ÉS ÉRTÉKELÉS

1. A tengerész személyazonossági okmányok kiállításakor alkalmazott folyamatok és eljárások minimális követelményeit, ideértve a minőségellenőrzési eljárást is, a jelen Egyezmény III. sz. Melléklete tartalmazza. E minimális követelmények kötelező normákat fektetnek le, melyeket minden tagállamnak teljesítenie kell a tengerész személyazonossági okmányok kiállítását működtető rendszer megszervezése terén.

2. Megfelelő folyamatokat és eljárásokat kell működtetni, ezáltal biztosítva a szükséges biztonságot

(a) a még ki nem töltött tengerész személyazonossági okmányok előállításához és szállításához;

(b) a kitöltött és a még kitöltetlen tengerész személyazonossági okmányok tárolásához, kezeléséhez és az ezekkel való elszámoláshoz;

(c) a kérelmek feldolgozásához, a kitöltetlen tengerész személyazonossági okmányoknak az ezért felelős hatóság, illetve egység által történő kitöltéséhez, hogy így személyre szóló tengerész személyazonossági okmány legyen belőlük, majd a tengerész személyazonossági okmányok kiállításához;

(d) az adatbázis működtetéséhez és karbantartásához; és

(e) az eljárások minőségellenőrzéséhez és időközönkénti értékeléséhez.

3. A fenti 2. bekezdéstől függően a III. sz. Melléklet módosítható a 8. cikkben jelzett módon, figyelembe véve annak szükségességét, hogy a tagállamoknak elég idő álljon a rendelkezésére ahhoz, hogy bármely szükséges felülvizsgálatot elvégezzenek addigi folyamataikban és eljárásaikban.

4. Minden tagállam végezze el tengerész személyazonossági okmányok kiállítására létrehozott ügyviteli rendszerének független értékelését, beleértve a minőségellenőrzési eljárásokét is, legalább ötévenkénti gyakorisággal. Az ilyen értékelések jelentését, esetleges bizalmas anyagok eltávolítása után, el kell küldeni a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójának, egy-egy másolatot

pedig az adott tagállam hajótulajdonosi és tengerész érdekképviselői szervezeteinek. Ezen jelentéstételi kötelezettség nem váltja ki a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának 22. cikke értelmében készítendő jelentést.

5. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal ezeket az értékelő jelentéseket a tagállamok rendelkezésére bocsátja. Bármely olyan adat, mely túlmegy a jelen Egyezmény által elvárt körön, csak az adott jelentést benyújtó tagállam hozzájárulásával tehető közzé.

6. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa, mely a maga által kidolgozott eljárásokkal összhangban a tárgyhoz tartozó információ alapján intézkedik, jóváhagy egy, a fenti 1. bekezdésben említett minimális követelményeket maradéktalanul teljesítő tagállamok neveit tartalmazó listát.

7. A listát folyamatosan elérhetővé kell tenni a szervezet tagjai számára, és aktualizálni kell, amint azzal kapcsolatban érdemi információ ismertté válik. A tagok gyors értesítése olyan esetben különösen fontos, mikor egy új tag felvételét a listára a 8. bekezdésben említett eljárások szerint konkrét bizonyítékok alapján vitatják.

8. Az Igazgató Tanács által létrehozott eljárások szerint lehetőséget kell biztosítani azon tagok számára, melyeket kizártak a listáról vagy arról való kizárásuk valószínűvé válik, illetve a megerősítő országok érdekelt kormányai, illetve hajótulajdonosok és tengerészek érdekképviselői szervezetei számára, hogy nézeteiket az Igazgató Tanács előtt ismertté tehesék a fent leírt eljárások szerint, illetve azért, hogy bármely nézetkülönbséget igazságosan és elfogulatlanul, megfelelő időben rendezhessenek.

9. Az egyes tagállamok által kiállított tengerész személyazonossági okmány elismerése attól függ, hogy az megfelel-e a fenti 1. bekezdésben meghatározott minimális követelményeknek.

6. cikk

A TENGERÉSZEK PARTRASZÁLLÁSÁNAK, ÁTUTAZÁSÁNAK, ÉS UTAZÁSÁNAK MEGKÖNNYÍTÉSE

1. Bármely tengerész, aki érvényes, a jelen Egyezmény rendelkezései szerinti - és a jelen Egyezmény hatálya alatt álló tagország által kiállított - tengerész személyazonossági okmányt tud felmutatni, a jelen Egyezmény értelmében tengerésznek tekintendő, hacsak nyilvánvaló kétely nem merül fel, amely alapján a tengerész személyazonossági okmány valódisága megkérdőjelezhető.

2. Bármely igazolás, illetve bármely olyan vizsgálat, melynek célja annak kiderítése, hogy az alábbi 3-6., illetve 7-9. bekezdések szerint belépési engedélyt kérő tengerész vajon azonos-e a jelen Egyezmény követelményei szerint kiállított tengerész személyazonossági okmány tulajdonosával, nem eredményezhet semmiféle költséget sem tengerészeknek, sem hajótulajdonosoknak.

Partraszállás

3. A fenti 2. bekezdésben említett ellenőrzést, illetve bármely ezzel kapcsolatos vizsgálatot és hivatalos eljárást a lehető leggyorsabban kell lebonyolítani, feltéve, ha az okmány tulajdonosának érkezéséről az illetékes hatóságok megfelelő idővel korábban tájékoztatást kapnak. Az okmány tulajdonosának érkezéséről szóló tájékoztatás tartalmazza a II. sz. Melléklet 1. részében leírt részleteket.

4. Hacsak nincs nyilvánvaló oka a tengerész személyazonossági okmány hitelességének megkérdőjelezésére, minden tagállamnak, amelyre vonatkozóan a jelen Egyezmény hatályban van a lehető legrövidebb idő alatt engedélyeznie kell a területén való ideiglenes partra szállást az érvényes tengerész személyazonossági okmányt felmutató tengerészeknek, amíg a hajó a kikötőben tartózkodik.

5. Ezen engedélyt meg kell adni, ha a hajó érkezésekor a formai követelmények teljesültek, és az illetékes hatóságnak nincs oka, hogy a partraszállásra való engedélyt közegészségügyi, közbiztonsági, közrendi vagy nemzetbiztonsági okokból visszautasítsa.

6. A partraszálláshoz a tengerészeknek nincs szükségük vízumra. Bármelyik tagállam, amely ezen követelményt nem tudja teljes egészében megvalósítani, biztosítsa, hogy jogszabályai és rendelkezései vagy gyakorlata ezzel gyakorlatilag azonos megoldást kínáljanak.

Átutazás és utazás

7. Minden tagállam, amelyre vonatkozóan ezen Egyezmény hatályban van, a lehető legrövidebb idő alatt engedje meg azon tengerészek belépését területére, akik érvényes tengerész személyazonossági okmányt, illetve azzal együtt útlevelet mutatnak fel, ha a belépést az alábbi célok valamelyikével kérik:

(a) hajójukra behajózni vagy másik hajóra átszállni;

(b) Átutazás, hogy hajójukra behajózzanak vagy azért, hogy hazautazzanak vagy bármely más cél, melyet az érintett tagállam illetékes hatóságai jóváhagynak.

8. A belépést meg kell engedni, hacsak nincs nyilvánvaló ok a tengerész személyazonossági okmány hitelességének megkérdőjelezésére és ha az illetékes hatóságnak nincs oka, hogy a partraszállásra való engedélyt közegészségügyi, közbiztonsági, közrendi vagy nemzetbiztonsági okokból megtagadja.

9. Bármely tagállam, mielőtt megengedi a területére való belépést fenti 7. bekezdésben felsorolt célok valamelyikével, jogában áll kielégítő bizonyítékot kérni a tengerésztől, beleértve az okmány által történő bizonyítékot is, a tengerész szándékát illetően, és arra, hogy ezen szándék megvalósítására a képessége is megvan.

7. cikk

FOLYAMATOS BIRTOKLÁS ÉS VISSZAVONÁS

1. A tengerész személyazonossági okmányának mindig a tengerész birtokában kell lennie, kivéve, amikor megőrzés céljára az a tengerész írásos engedélyével az adott hajó parancsnokánál van.

2. A tengerész személyazonossági okmányt a kiállító államnak azonnali hatállyal vissza kell vonnia, amint bizonyítást nyer, hogy a tengerész már nem teljesíti a kiállításhoz a jelen Egyezményben meghatározott feltételeket. A tengerész személyazonossági okmány felfüggesztéséhez vagy visszavonásához alkalmazott eljárást a hajótulajdonosok és tengerészek érdekképviselői szervezeteivel folytatott konzultáció során kell megállapítani és a közigazgatási eljárásnak fellebbezési lehetőséget is tartalmaznia kell.

8. cikk

A MELLÉKLETEK MÓDOSÍTÁSA

1. Az Egyezmény vonatkozó rendelkezéseivel összhangban a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet megfelelően felhatalmazott háromoldalú tengerészeti testületének tanácsára a Mellékleteket módosíthatja. A döntéshez a konferencián jelenlevő küldöttek kétharmadának, köztük az ezt az Egyezményt megerősítő országoknak legalább a felének a szavazatára szükség van.

2. Bármely, a jelen Egyezményt megerősítő ország írásbeli jegyzéket nyújthat be a főigazgatóhoz az ilyen módosítások elfogadása után legfeljebb hat hónappal arról, hogy e módosítások abban az országban nem, vagy további írásbeli jegyzéket követően csak későbbi időpontban lépnek hatályba.

9. cikk

ÁTMENETI RENDELKEZÉS

Bármely tag, mely megerősítette az 1958. évi, a Tengerészek tengerész személyazonossági okmányról szóló egyezményt, és amely a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet alapokmányának 19. cikke szerint intézkedéseket fogantatosít a jelen Egyezmény megerősítésére, értesítheti a főigazgatót azon szándékáról, hogy a jelen Egyezményt átmeneti hatállyal megerősíti. Egy ilyen tagállam által kiadott tengerész személyazonossági okmányt a jelen Egyezmény céljaira a jelen Egyezmény alapján kiadott okmánynak kell tekinteni, feltéve, ha a jelen Egyezmény 2-5 cikkeinek követelményei teljesülnek és ha az adott tagállam elfogadja a jelen Egyezmény alapján kiállított tengerész személyazonossági okmányokat.

ZÁRÓRENDELKEZÉSEK

10. cikk

A jelen Egyezmény revidiálja a tengerészek személyazonossági okmányáról szóló 1958. évi egyezményt.

11. cikk

A jelen Egyezmény formális megerősítéseit nyilvántartásba vétel céljából a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni.

12. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek megerősítéseit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Az Egyezmény azon időponttól számított hat hónap múlva lép hatályba, amikor a főigazgató legalább két ország megerősítését nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden tagállamra nézve hat hónappal azután lép hatályba, hogy megerősítését nyilvántartásba vették.

13. cikk

1. A jelen Egyezményt megerősítő tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt okirattal mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

2. Az a tagállam, amely a jelen Egyezményt megerősítette és amely az előző bekezdésben említett tízéves időszak lejártá után egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, újabb tíz éves időszakra kötelezettségben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

14. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni a Szervezet tagállamai által vele közölt valamennyi megerősítés, nyilatkozat illetve felmondási okirat nyilvántartásba vételéről.

2. A jelen Egyezmény második megerősítésének nyilvántartásba vételéről szóló értesítésével egyidejűleg a főigazgató felhívja a Szervezet tagállamainak a figyelmét az Egyezmény hatályba lépésének időpontjára.

3. A főigazgató értesít minden tagállamot minden, a 8. cikkel összhangban a Mellékleteket érintő módosítás nyilvántartásba vételéről, illetve minden azzal összefüggő jegyzékről.

15. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója az előző cikkek rendelkezéseivel összhangban nyilvántartásba vett megerősítések, nyilatkozatok és felmondási okiratok valamennyi részletét az Egyesült Nemzetek Szervezete Alapokmányának 102. cikke szerint nyilvántartásba vétel céljából megküldi az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárának.

16. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes felülvizsgálatának kérdését.

17. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében felülvizsgáló új Egyezményt fogad el, akkor az új Egyezmény eltérő rendelkezése hiányában

(a) a felülvizsgáló új Egyezmény valamely tagállam által történő megerősítése, tekintet nélkül a fenti 13. cikk rendelkezéseire, ipso iure magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új felülvizsgáló Egyezmény hatályba lép;

(b) a felülvizsgáló új Egyezmény hatályba lépésekor lezárul a jelen Egyezmény megerősítésének lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt megerősítették, de a felülvizsgált Egyezményt nem.

18. cikk

A jelen Egyezmény szövegének angol és francia változata egyaránt hiteles.

1. számú Melléklet

Tengerész személyazonossági okmány - minta

A tengerész személyazonossági okmánynak, melynek formai és tartalmi követelményei az alábbiakban olvashatók, olyan jó minőségű anyagokból kell készülnie, melyek kiválasztása, amennyire ez megoldható, több szempontra, így a költségekre is tekintettel történik, és amelyek a nyilvánosság számára nem könnyen hozzáférhetőek. Az okmány mérete ne legyen nagyobb mint amekkora a jelen Egyezményben előírt információ rögzítéséhez szükséges. Tartalmazza a kiállító állam nevét és az alábbi nyilatkozatot:

"A jelen okmány tengerész személyazonossági okmány, melyet a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek a tengerészek személyazonossági okmányairól szóló 2003. évi (felülvizsgált) egyezménye alapján állítottunk ki. Ez az okmány önálló okmány és az útlevelel nem azonos."

Az okmány alábbi, félkövér betűkkel nyomtatott adatlapját/adatlapjait laminálással vagy fedőréteggel kell védeni, vagy pedig olyan képalkotó technológiát és hordozó anyagot kell alkalmazni, mely az arckép és más életrajzi adatok vonatkozásában az előbbivel egyenértékű hamisítás elleni védelmet biztosít.

A felhasznált anyagok, illetve az adatok mérete és elhelyezése egyezzen meg a Nemzetközi Polgári Légiközlekedési Szervezet (ICAO) meghatározásában, közelebbről a 9303 sz. okmány 3. részében (2002, 2. kiadás) vagy a 9303 sz. okmány 1. részében (2003, 5. kiadás) foglaltakkal.

A hamisítás elleni védelmi paraméterek tartalmazzanak az alábbiak közül legalább egyet:

Vízjel, ibolyántúli biztonsági elemek, speciális tinta, ritka színezetű minták, perforált képek, hologram, lézeres tipográfia, mikronyomtatás, illetve hőtechnológiás laminálás.

A tengerész személyazonossági okmány adatlapján/lapjain szereplő adatok korlátozódjanak az alábbiakra:

I. Kiállító hatóság;

II. A hatóság telefonszáma(i), e-mail címe és honlap címe;

III. Kiállítás napja és helye;

----- tengerész digitális vagy eredeti fényképe-----

(a) A tengerész teljes neve:

- (b) Neme:
- (c) Születésének ideje és helye:
- (d) Állampolgárság:
- (e) A személyazonosítást megkönnyítő bármely különös ismertető jele:
- (f) Aláírás:
- (g) Érvényesség:
- (h) Okmány típusa és rendeltetése:
- (i) Okmány sorszáma:
- (j) Személyi azonosító szám (választható):
- (k) Ujjlenyomaton alapuló, később kialakítandó norma szerinti biometrikus sablon vonalkód-formátumban számokkal nyomtatva:
- (l) A fenti 9303 sz. okmány szerinti, elektronikusan olvasható rész, mely megfelel az ICAO meghatározásainak.

IV. A kiállító hatóság hivatalos pecsétje vagy bélyegzője

Az adatok magyarázata

A fent említett adatlap(ok) adatmezőinek szövegét le lehet fordítani a kiállító hatóság nyelvére/nyelveire. Ha a hivatalos nyelv nem angol, francia vagy spanyol, úgy e szövegeket ezen nyelvek valamelyikén is meg kell jeleníteni.

Ezen okmányba való bejegyzésre csak latin betűk használhatók.

A fenti adatokat az alábbiak szerint kell bejegyezni:

I. Kiállító hatóság (a kiállító állam ISO kódja, illetve a tengerész személyazonosság okmányt kiállító hatóság) neve és teljes címe, valamint a kiállítást jóváhagyó személy neve és beosztása.

II. A telefonszám, az email cím és a honlap cím a jelen Egyezményben említett ügyeleti iroda ezen adataira utal.

III. Kiállítás napja és helye (a dátumot kétszámjegyű arab számokkal kell beírni nap/hónap/év formátumban, pl. 31/12/03, a hely megjelölése legyen azonos a nemzeti útlevelel megadott jelöléssel).

----- a fénykép mérete (mint az ICAO 9303 sz. dokumentumban)-----

(a) A tengerész teljes neve: (amely neveknél ez értelmezhető, ott a vezetéknev kerüljön az első helyre, ezt kövessék a tengerész további nevei;

(b) Nem: férfinél 'M', nőnél 'F' betűvel jelölve;

- (c) Születési idő és hely: a dátumot kétjegyű arab számokkal kell beírni nap/hónap/év formátumban, a hely megjelölése legyen azonos a nemzeti útlevelel megadott jelöléssel;
- (d) Állampolgárság: itt kell megadni az állampolgárságot;
- (e) Különös ismertetőjel: bármely azonnal szembeutnő adottság, mely az azonosítást megkönnyíti;
- (f) A tengerész aláírása;
- (g) Érvényesség: kétjegyű arab számokkal kell beírni nap/hónap/év formátumban;
- (h) Az okmány típusa vagy rendeltetése: az okmány típusának kódja a latin ábécé nagybetűivel (S);
- (i) Egyedi dokumentumszám: országkód (ld. fent I. pont), melyet egy legfeljebb kilenc számjegyből álló alfanumerikus nyilvántartási szám követ;
- (j) Személyi azonosító szám: a tengerész választhatóan beírható személyi azonosító száma, mely nem lehet több 14 alfanumerikus karakternél;
- (k) Biometrikus sablon: a pontos meghatározás még fejlesztés alatt áll;
- (l) Optikailag olvasható zóna: a fent megadott 9303 sz. ICAO okmány szerint.

II. számú Melléklet

Elektronikus adatbázis

A minden tagállam által működtetendő elektronikus adatbázisban minden tételhez a jelen Egyezmény 4. cikkének 1., 2., 6. és 7. bekezdése alapján megadandó adatok az alábbiakra korlátozódnak:

1. szakasz

1. A személyazonossági okmányban megjelölt kiállító hatóság.
2. A tengerész neve a személyazonossági okmányban megadott módon.
3. A személyazonossági okmány egyedi dokumentumszáma.
4. A személyazonossági okmány lejáratának, felfüggesztésének vagy visszavonásának dátuma.

2. szakasz

5. A személyazonossági okmányon feltüntetett biometrikus sablon.

6. Fénykép

7. A tengerész személyazonossági okmány adataira történő minden lekérdezés részletei.

III. számú Melléklet

A tengerész személyazonossági okmányának kiállításával kapcsolatos követelmények, illetve javasolt eljárások és gyakorlati megoldások

A jelen melléklet a jelen Egyezmény 5. cikke szerint minden tagállam által elfogadandó eljárásokhoz kapcsolódó minimális követelményeket fogalmaz meg a tengerész személyazonossági okmánnyal (a továbbiakban: TSzO) összefüggésben, beleértve a minőség-ellenőrzési eljárásokat is.

Az A. rész a minden tagállam által kötelezően teljesítendő, minimális normákat sorolja fel, melyeket a TSzO-k kiállítási rendszerében kell megvalósítani.

A B. rész eljárásokat és gyakorlati megoldásokat javasol ezen normák teljesítéséhez. A B. részt a tagállamoknak megfontolás tárgyává kell tenniük, de teljesítésük nem kötelező.

A. rész.

Kötelezően teljesítendő normák

1. A kitöltetlen TSzO-k előállítása és szállítása

Folyamatok és eljárások vannak érvényben annak szavatolására, hogy a kitöltetlen TSzO-k előállítása és szállítása az ehhez szükséges biztonságban történjen, beleértve az alábbiakat:

(a) minden kitöltetlen TSzO legyen azonos minőségű, és feleljen meg az I. sz. Mellékletben megadott tartalmi és formai követelményeknek;

(b) az előállításhoz használt anyagok legyenek védettek és ellenőrzöttek;

(c) a kitöltetlen TSzO-kat védjék, ellenőrizzék, azonosítsák és kövessék nyomon az előállítási és szállítási folyamatok során;

(d) a gyártók legyenek birtokában azon eszközöknek, melyekkel megfelelően teljesíteni tudják a kitöltetlen TSzO-k előállításával és szállításával kapcsolatos kötelezettségeiket;

(e) a kitöltetlen TSzO-k szállítása a gyártótól a kiállító hatósághoz ellenőrzött körülmények között történjen.

2. A kitöltetlen és a kitöltött TSzO-k őrzése, kezelése és nyilvántartása

Megfelelő folyamatok és eljárások vannak érvényben annak biztosítása érdekében, hogy a kitöltetlen és a kitöltött TSzO-k tárolása, kezelése és nyilvántartása megfelelő biztonságban történjen, beleértve az alábbiakat:

- (a) a kitöltetlen és a kitöltött TSzO-k tárolását és kezelését a kiállító hatóság ellenőrizze;
- (b) a kitöltetlen, kitöltött és érvénytelenített TSzO-kat - beleértve a mintapéldányokat is - védjék, ellenőrizzék, azonosítsák és kövessék nyomon;
- (c) a folyamatban résztvevő szakszemélyzet megbízhatósága, szavahihetősége és szakmai lojalitása érje el a beosztásukban megkívánt színvonalat, és rendelkezzen megfelelő képesítéssel;
- (d) az illetékes tisztségviselők közötti munkamegosztás célja, hogy illetéktelen személyek ne kaphassanak TSzO-t.

3. Pályázatok feldolgozása (TSzO-k felfüggesztése és visszavonása; fellebbezési eljárás)

Különbéle folyamatok és eljárások vannak érvényben annak érdekében, hogy a TSzO-k iránti kérelmek feldolgozását, a kitöltetlen TSzO-k személyre szóló okmánná való kitöltését és a TSzO-k kiadását a kiállító hatóság, illetve e hatóság megfelelő szervezeti egysége a szükséges biztonsági rendszabályok hatálya alatt végezhesse, beleértve:

- (a) az ellenőrzési és jóváhagyási folyamatokat, melyek biztosítják, hogy a TSzO-k első kiállítása és későbbi meghosszabbítása kizárólag az alábbiak alapján történik:
 - (i) az I. sz. Mellékletben meghatározott összes adatot tartalmazó kérelem,
 - (ii) a kérelmező személyazonosságának a kiállító állam jogszabályai és gyakorlata szerinti igazolása,
 - (iii) az állampolgárság vagy állandó lakhely igazolása,
 - (iv) annak bizonyítása, hogy az illető személy az 1. cikk értelmében tengerész,

(v) annak szavatolása, hogy a kérelmező, különösen akkor, ha egynél több állampolgársággal vagy tartózkodási engedéllyel rendelkezik, ne kaphasson egynél több TSzO-t,

(vi) annak igazolása, hogy a kérelmező nem jelent biztonsági kockázatot a nemzetközi jogi dokumentumokban lefektetett alapvető jogok és szabadságok tekintetében.

(b) a folyamatokat, melyek biztosítják, hogy

(i) a II. sz. Mellékletben szereplő minden tétel összes adata a TSzO kiállításával egyidejűleg az adatbázisban is megjelenjen,

(ii) a kérelmezőtől kapott személyi adatok, fénykép, kézjegy és biometrikus azonosító csakugyan a kérelmezőé legyenek;

(iii) a kérelmezőtől kapott személyi adatok, fénykép, kézjegy és biometrikus azonosító a TSzO előállítása, kiállítása és átadása során végig kapcsolatban legyenek a kérelemmel;

(c) gyors intézkedés az adatbázis aktualizálására, mikor egy TSzO-t felfüggesztenek vagy visszavonnak;

(d) meghosszabbítási és/vagy megújítási eljárás létrehozása olyan esetekre, amikor a tengerésznek szüksége van TSzO-jának meghosszabbítására vagy megújítására, illetve olyan esetben, ha egy TSzO elvész;

(e) a TSzO felfüggesztésének vagy visszavonásának feltételeit a hajótulajdonosok és a tengerészek szervezeteivel való konzultáció eredményeként kell megállapítani;

(f) hatékony és átlátható közigazgatási fellebbezési eljárás van érvényben.

4. Az adatbázis működtetése, biztonsága és karbantartása

Folyamatok és eljárások vannak érvényben az adatbázis működtetéséhez és karbantartásához szükséges biztonsági szint biztosításához, mely az alábbiakat is magában foglalja:

(a) az adatbázis védett mindennemű tiltott manipuláció és jogosulatlan hozzáférés ellen;

(b) az adatok jól használhatók, adatvesztéssel szemben védettek, és az állandó ügyeleti irodából bármikor lekérdezhetők;

(c) az adatbázisokat nem rendelik más adatbázisok mellé, és más adatbázisokba nem másolják át őket, és ezeket elektronikus kapcsolatba sem hozzák más adatbázisokkal (az adatbázisban szereplő információt kizárólag tengerészek azonosításának hitelesítéséhez használják);

(d) az egyes magánszemélyek jogait tiszteletben tartják, ide értve az alábbiakat:

(i) a magánélethez való jogot, a személyi adatok összegyűjtésében, tárolásában, kezelésében és továbbításában; illetve

(ii) az adott személy jogát ahhoz, hogy saját adataihoz hozzáférjen, illetve ahhoz, hogy ezen adatokban bárminemű pontatlanságot megfelelő időben kijavíthasson.

5. Minőségellenőrzés és rendszeres értékelések

(a) Folyamatok és eljárások vannak érvényben annak érdekében, hogy a szükséges mértékű adatbiztonság az eljárások minőségének ellenőrzése és időszaki értékelések útján biztosított legyen, beleértve az egyes folyamatok nyomon követését is annak szavatolására, hogy a szükséges teljesítménynormák az alábbi területeken teljesülnek:

(i) kitöltetlen TSzO-k gyártása és kiadása,

(ii) kitöltetlen, érvénytelenített és kitöltött TSzO-k őrzése, kezelése és nyilvántartása,

(iii) kérvények feldolgozása, kitöltetlen TSzO-k személyre szóló kitöltése a kibocsátásért és kiadásért felelős hatóság megfelelő szervezeti egysége által,

(iv) az adatbázis működtetése, biztosítása és karbantartása.

(b) Rendszeres felülvizsgálat folyik annak biztosítására, hogy a kibocsátási rendszer és az eljárások megbízhatók legyenek, illetve annak érdekében, hogy ezek megfeleljenek az Egyezmény követelményeinek.

(c) Eljárások vannak érvényben a többi ratifikáló tagállam által készített időszaki értékelésekről szóló jelentésekben szereplő információ bizalmosságának védelme érdekében.

B. rész

Ajánlott eljárások és gyakorlat

1. Üres TSzO-k előállítása és kiadása

1.1. A TSzO-k adatbiztonsága és egységessége érdekében az illetékes hatóság határozzon meg egy megfelelő forrást a tagállam által kibocsátandó üres TSzO-k előállítására.

1.2. Ha az üres okmányokat a TSzO-k kiállításáért felelős hatóság (kiállító hatóság) telephelyén állítják elő, a 2.2 sz. bekezdés lép érvénybe.

1.3. Ha külső vállalkozást választanak, úgy az illetékes hatóság

1.3.1. ellenőrizze, hogy a vállalkozás üzleti tisztessége megfellebbezhetetlen, üzletileg stabil és megbízható;

1.3.2. kötelezze a vállalkozást annak megjelölésére, mely alkalmazottjait vonja be az üres TSzO-k gyártásába;

1.3.3. követelje meg a vállalkozástól, hogy a hatóságnak bizonyítékot szolgáltatson arra vonatkozóan, miszerint a kijelölt alkalmazottak megbízhatóságáról, szavahihetőségéről és tisztességéről megfelelő eljárás segítségével győződnek meg, és nyújtson kielégítő bizonyítékot a hatóságnak arról, hogy minden ilyen munkavállalójának megfelelő megélhetési forrást juttat, és foglalkoztatásuk tartós;

1.3.4. kössön írásos megállapodást a vállalkozással, melyben a vállalkozás a hatóságnak a TSzO-kkal kapcsolatos saját felelősségét nem felülírva lefekteti az alábbi 1.5 sz. bekezdésben említett műszaki adatokat és gyártási útmutatót, és várja el a vállalatától, hogy az

1.3.4.1. biztosítsa, hogy csak azok a kijelölt munkavállalók vesznek részt az üres TSzO-k előállításában, akik szigorú titoktartási kötelezettséget vállaltak,

1.3.4.2. tegyen meg minden szükséges biztonsági intézkedést az üres TSzO-knak saját telephelyéről a kiállító hatósághoz való elszállításával kapcsolatban (a kiállító szervek nem menthetők fel a felelősség alól akkor sem, ha egy esetleges mulasztásért közvetlenül nem ők felelősek,

1.3.4.3. minden szállítmánnyal együtt küldjön egy annak tartalmát leíró pontos jegyzéket (ezen jegyzék tartalmazza mindenk előtt az adott csomagban található TSzO-k sorszámát).

1.3.5. biztosítsa, hogy a megállapodásban szerepeljen olyan pont, mely szerint az előállítás olyan esetben is folyamatos marad, ha az eredeti vállalkozó nem tudja folytatni a szerződés teljesítését;

1.3.6. a megállapodás aláírása előtt győződjön meg arról, hogy a vállalkozásnak megvannak az eszközei arra, hogy a szerződést megfelelően teljesítse.

1.4. Ha az üres TSzO-kat a tagállam területén kívüli hatóság vagy vállalkozás szállítja, a tagállam illetékes hatósága kinevezhet egy megfelelő hatóságot az adott másik országban annak biztosítására, hogy a jelen bekezdésekben lefektetett követelmények teljesülnek.

1.5. Az illetékes hatóság egyebek között

1.5.1. adjon pontos meghatározást az üres TSzO-k előállításához használatos anyagokról (ezen anyagoknak meg kell felelniük a jelen Egyezmény I. sz. Mellékletében megadott általános paramétereknek);

1.5.2. adjon pontos meghatározást az üres TSzO-k formai és tartalmi követelményeit illetően az I. sz. Melléklet szerint;

1.5.3. biztosítsa, hogy a műszaki meghatározás lehetővé tegye, hogy a TSzO-k egységes megjelenésűek legyenek akkor is, ha később más végzi a nyomtatást;

1.5.4. adjon egyértelmű eljárást egyedi okmányszám előállításához, mely minden üres TSzO-ra rákerül növekvő sorrendben az 1. sz. Melléklet szerint; és

1.5.5. határozza meg pontosan az anyagoknak a gyártási folyamat során alkalmazott tárolási/őrzési eljárását.

2. Üres és kitöltött TSzO-k tárolása, kezelése és nyilvántartása

2.1. A kiállítási folyamathoz kapcsolódó mindennemű művelet (ide értve a kitöltetlen, érvénytelenített, illetve kitöltött TSzO-kat, az előállításukhoz használatos szerszámokat és anyagokat, a kérelmek feldolgozását, a TSzO-k kiállítását, az adatbázis karbantartását és védelmét) a kiállító hatóság közvetlen felügyelete alatt kell végezni.

2.2. A kiállító hatóság készítsen értékelést minden, a kiállítási folyamatban résztvevő tisztségviselőről, melyben rendszeresen megállapítja, mindegyikük esetében, mennyire megbízható, hiteles és tisztességes.

2.3. A kiállító hatóság biztosítsa, hogy a kiállításban résztvevő tisztségviselők között nem lehetnek olyanok, akik közvetlen rokoni kapcsolatban állnak egymással.

2.4. A kiállítási folyamatban résztvevő tisztségviselők egyéni feladatkörét a kiállító hatóságnak pontosan meg kell határoznia.

2.5. Egyetlen tisztségviselő sem viselhet egyszemélyi felelősséget egy TSzO kérelem feldolgozási folyamatának minden műveletéért, illetve az ennek alapján kiállított TSzO előállításáért. Olyan tisztségviselő, aki a kérelmeket a TSzO kiállításáért felelős tisztségviselőre kiszignálja, maga ne legyen felelős a kiállítási folyamatért. A TSzO kérelmek feldolgozásával és a kiállításával kapcsolatos különféle feladatokkal megbízott tisztségviselők beosztását rotációs alapon kell megvalósítani.

2.6. A kiállító hatóság alakítsa ki saját belső szabályait, melyek biztosítják az alábbiakat:

2.6.1. az üres TSzO-kat biztonságos helyen tartják, és csak a napi működéshez szükséges mennyiséget adnak ki belőlük, és csak azon tisztségviselőknél, akik azok személyre szóló kitöltéséért felelősek, vagy bármely más, különlegesen felhatalmazott tisztségviselőnél, és a fel nem használt TSzO-kat minden nap végén ezen helyre visszajuttatják (a TSzO-k biztonságos kezelése alatt értendő azon eszközök használata is, melyek segítségével megelőzhető a jogosulatlan hozzáférés és az erőszakkal hozzáférők felderítése is);

2.6.2. a mintának használt üres TSzO-k használatra alkalmatlanná vannak téve, és ezt a tényt rajtuk megfelelően jelzik;

2.6.3. minden nap biztonságos helyen tárolt feljegyzés készül, mely tartalmazza az összes üres és az összes személyre szólóan kitöltött, de még nem kiállított TSzO helyét, mely meghatározza azokat, melyek kitöltése várható, valamint azokat, melyek meghatározott tisztségviselő vagy tisztségviselők birtokában vannak (a feljegyzést olyan tisztségviselő tartja karban, aki nem vesz részt sem az üres, sem a személyre kitöltött, de még nem kiállított TSzO-k kezelésében);

2.6.4. senkinek ne legyen hozzáférése az üres TSzO-khoz, sem a kitöltésükhöz szükséges eszközökhöz vagy anyagokhoz azon tisztségviselőkön kívül, akik az

üres TSzO-k kitöltéséért felelősek, illetve bármely, különlegesen felhatalmazott tisztségviselőn kívül;

2.6.5. Minden személyre szólóan kitöltött TSzO-t biztonságos helyen tartanak, és csak azon tisztségviselőnek adják ki, aki kiadásukért felelős, illetve bármely, különlegesen felhatalmazott tisztségviselőnek.

2.6.5.1. A különleges felhatalmazású tisztségviselők csak az alábbiak lehetnek:

(a) azon személyek, akik a hatóság operatív vezetőjének, illetve az operatív vezető hivatalos képviselőjének írott felhatalmazásával tevékenykednek, és

(b) az alábbi 5. részben említett ellenőrök, illetve auditálás vagy egyéb ellenőrzés lefolytatásával megbízott személyek.

2.6.6. Tisztségviselők számára szigorúan tilos azon TSzO-k kiadási folyamatába való beavatkozás, melyet családtagjuk vagy közeli barátjuk kérelmezett.

2.6.7. Egy TSzO-nek vagy annak személyre szóló kitöltéséhez szükséges eszköz vagy anyag bármilyen ellopása vagy arra irányuló kísérlet jusson haladéktalanul a rendőrség tudomására, hogy a nyomozás minél előbb elkezdődhessen.

2.7. Egy TSzO kiadási folyamatában elkövetett hiba az adott TSzO érvénytelenségét vonja maga után, mely ezt követően nem javítható, illetve a TSzO nem adható ki újra.

3. A kérelmek feldolgozása (a TSzO felfüggesztése vagy visszavonása), fellebbezési eljárás

3.1. A kiállító hatóság kötelessége annak biztosítása, hogy minden tisztségviselő, aki feladata szerint a TSzO kérelmeket vizsgálja felül, megfelelő képzést kapjon család azonosításában, és a megfelelő számítógépes alkalmazások használatában.

3.2. A kiállító hatóságnak meg kell állapítania azon szabályokat, melyek segítségével biztosítható, hogy a TSzO-k kibocsátása csak az alábbiak alapján történik (a szóban forgó tengerész által kitöltött és aláírt kérelem, személyazonosság igazolása, állampolgárság vagy állandó lakhely igazolása, illetve annak igazolása, hogy a kérelmező személy csakugyan tengerész).

3.3. A kérelem tartalmazzon minden olyan információt, melyet a jelen Egyezmény 1. sz. Melléklete kötelezőként határoz meg. A kérelmi űrlapon szerepeljen felhívás, mely annak elismerésére kötelezi a kérelmezőt, hogy

tudomásul vette a büntető eljárás, illetve büntetés kockázatát, ha szándékosan valótlan állításokat tesz.

3.4. Egy TSzO iránti kérelem előszöri benyújtásakor, illetve bármikor, amikor ezt követően meghosszabbítás alkalmával szükségesnek minősül:

3.4.1. a kérelmezőnek a kérelmet az aláírás kivételével teljesen kitöltött állapotban át kell adnia egy, a kiállító hatóság által kinevezett tisztségviselőnek,

3.4.2. a kérelmezőről digitális vagy analóg fényképet és biometrikus ábrázolást kell készíteni a kijelölt tisztségviselő ellenőrzése alatt,

3.4.3. a kérelmet a kijelölt tisztségviselő jelenlétében kell aláírni,

3.4.4. a kérelmet ezután a kijelölt tisztségviselő át kell, hogy adja a kiállító hatóságnak feldolgozásra.

3.5. A kiállító hatóságnak megfelelő intézkedéseket kell elfogadnia annak biztosítása érdekében, hogy a digitális vagy analóg fénykép, illetve a biometrikus ábrázolás biztonságban és a bizalmasság szabályai szerint készülhessen el.

3.6. A személyazonosságának a kérelmező általi igazolása legyen összhangban a kiállító állam törvényeivel és gyakorlatával. Ez állhat egy, a kérelmezőről nem sokkal korábban készült fényképből, melyről a hajótulajdonos, hajóskapitány vagy a kérelmező egyéb munkaadója, illetve a kérelmező képzőintézményének igazgatója igazolni tudja, hogy hűen ábrázolja a kérelmezőt.

3.7. Az állampolgárság vagy állandó lakhely igazolása szokványos esetben a kérelmező útlevelel vagy állandó tartózkodását jóváhagyó igazolással történik.

3.8. A kérelmezőt meg kell kérni, hogy vallja be minden további érvényes állampolgárságát és, hogy jelentse ki, miszerint más tagállamtól nem kapott, illetve nem kérelmezett TSzO-t.

3.9. A kérelmező részére nem szabad TSzO-t kibocsátani mindaddig, míg egy másik a birtokában van.

3.9.1. Korábbi meghosszabbítási lehetőséget kell biztosítani olyan esetre, ha a tengerész előre tudja, hogy szolgálati idejének alakulása nem teszi lehetővé a lejárat vagy a meghosszabbítás napján történő kérvényezést.

3.9.2. Meghosszabbítási lehetőséget kell biztosítani olyan esetekben, ha egy TSzO meghosszabbítása a szolgálati idő előre nem látott meghosszabbodása folytán válik szükségessé.

3.9.3. Elvesztett TSzO-k pótlására külön rendszert kell működtetni. Ilyen esetben megfelelő ideiglenes okmány adható ki.

3.10. Annak igazolása, hogy a kérelmező a jelen Egyezmény 1. cikke értelmében tengerész, álljon legalábbis az alábbiakból:

3.10.1. előző TSzO vagy tengerész munkakönyv, vagy

3.10.2. alkalmassági igazolás, képesítés vagy más ide vonatkozó képzési tanúsítvány, vagy

3.10.3. ezzel egyenértékű hiteles bizonyíték.

3.11. Ha szükségesnek tűnik, járulékos bizonyíték is kérhető.

3.12. A TSzO-kat kiállító hatóság illetékes tisztségviselője minden kérelmet legalábbis az alábbi ellenőrzéseknek köteles alávetni:

3.12.1. meg kell győződnie arról, hogy a kérvény teljesen ki van töltve, és nem tartalmaz semmilyen olyan következtelen adattartalmat, mely az ott szereplő állításokat illetően kételyeket ébresztene;

3.12.2. meg kell győződnie arról, hogy a megadott adatok és az aláírás a kérelmező útlevelében és más megbízható okmányában szereplővel megegyeznek;

3.12.3. ellenőrizni kell az útlevelért felelős hatóságnál vagy más illetékes hatóságnál, hogy az útlevél, illetve más bemutatott okmányok valódiak (ha az útlevél valódiságát illetően alapos kétely merülne fel, az eredetit kell elküldeni az érintett hatóságnak (egyéb esetben a vonatkozó oldalak másolata küldhető el);

3.12.4. szükség esetén az okmányban szereplő fényképet össze kell hasonlítani a fenti 3.4.2. bekezdésben említett digitális fényképpel;

3.12.5. szemrevételezéssel ellenőrizni kell a fenti 3.6. bekezdésben említett igazolás hitelességét;

3.12.6. ellenőrizni kell, hogy a 3.10. bekezdésben említett bizonyíték valóban igazolja, hogy a kérelmező csakugyan tengerész;

3.12.7. ellenőrizni kell az Egyezmény 4. cikkében említett adatbázisban, hogy a kérelmezővel azonos személy részére nem bocsátottak már ki TSzO-t, hogy vajon az illetőnek van-e, illetve lehet-e, hogy van egynél több állampolgársága, vagy van-e állampolgárságának megfelelő országon kívül bármely állandó lakhelye (a szükséges ellenőrzéseket a másik ország vagy országok illetékes hatóságainál is el kell végezni);

3.12.8. ellenőrizni kell bármely, a kiállító hatóság számára elérhető megfelelő hazai vagy nemzetközi adatbázisban, hogy a kérelmezővel azonos személy nem jelent biztonsági kockázatot.

3.13. A 3.12. bekezdésben említett tisztségviselő készítsen rövid feljegyzéseket a jegyzőkönyv céljaira a fenti ellenőrzések eredményeinek rögzítésére, és hangsúlyozza azon tényeket, melyek igazolják, hogy a kérelmező tengerész.

3.14. Amint a teljes ellenőrzés megtörtént, a kérelmet és az azt kísérő igazoló okmányokat és a jegyzőkönyv számára készült feljegyzéseket meg kell küldeni a TSzO-k kitöltéséért felelős tisztségviselőnek a kérelmezőnek történő későbbi kiadás céljából.

3.15. A kitöltött TSzO-t, illetve az azt kísérő, a kiállító hatóságnál nyilvántartott adatsort ezután meg kell küldeni ugyanazon hatóság rangidős tisztségviselőjének jóváhagyás céljából.

3.16. A rangidős tisztségviselő csak akkor adhatja meg a jóváhagyást, ha a jegyzőkönyv céljára készült feljegyzések áttekintése után meggyőződött, hogy a szükséges eljárásokat maradéktalanul betartották, és a TSzO-nak a kérelmező részére történő kiállítása indokolt.

3.17. Ezen jóváhagyást írott formában kell megadni, és hozzá mellékelni kell egy magyarázatot a kérvény bármely olyan részletéről, amely külön figyelmet érdemel.

3.18. A TSzO-t (az útlevéllel vagy hasonló dokumentummal) személyesen, átvételi elismervény ellenében kell átadni, vagy postán elküldeni a kérelmezőnek, vagy, ha a kérelmező így kéri, hajója kapitányának vagy a munkaadónak eljuttatni, mindkét esetben megbízható postaszolgálat igénybe vételével, melynek során átvételi elismervényt kérnek.

3.19. Mikor a TSzO-t átadják a kérelmezőnek, az Egyezmény II. sz. Mellékletében meghatározott részleteket be kell adni az Egyezmény 4. cikkében említett adatbázisba.

3.20. A kiállító hatóság szabályzata határozza meg egy maximális időtartamot, amennyivel az elküldést követően az okmányoknak meg kell érkeznie. Ha az ennek alapján számolt idő alatt, illetve a tengerész megfelelő értesítése után az átvételt igazoló elismervény nem érkezik meg, úgy, az adatbázisba rögzíteni kell egy megjegyzést, mely szerint a TSzO hivatalosan elveszettnek minősül, és erről a tengerészt tájékoztatni kell.

3.21. Minden rögzítésre szánt széljegyzetet, így különösen is a jegyzőkönyv számára készített rövid feljegyzéseket (ld. fenti 3.13. bekezdés) és a 3.17. bekezdésben említett magyarázatokat, biztos helyen kell tartani a TSzO érvényességének ideje alatt, illetve azt követően 3 évig. Ezen széljegyzetek és magyarázatok, melyeket a 3.17. bekezdés követel meg, külön belső adatbázisban kell tárolni, és csak az alábbi személyeknek szabad rendelkezésére bocsátani:

- (a) a rendszer működésének nyomon követéséért felelős személyek,
- (b) a TSzO kérelmek áttekintéséért felelős tisztségviselők és
- (c) oktatásért felelős személyek.

3.22. Ha olyan információra derül fény, mely szerint egy TSzO kiállítása tévesen történt, illetve a kiállításhoz szükséges feltételek már nem állnak fenn, azt haladéktalanul jelezni kell a kiállító hatóságnak, hogy az a TSzO gyors visszavonásáról intézkedhessen.

3.23. Ha egy TSzO-t felfüggesztenek vagy visszavonnak, a kiállító hatóságnak haladéktalanul aktualizálnia kell adatbázisát, jelezvén, hogy az adott TSzO-t már nem ismeri el.

3.24. Ha egy TSzO iránti kérelmet visszautasítanak, vagy felfüggesztéséről, illetve visszavonásáról döntenek, a kérelmezőt fellebbezési jogáról hivatalos formában tájékoztatni kell, megadva a döntés okait is.

3.25. A fellebbezési eljárásnak a lehető leggyorsabbnak kell lennie, és összhangban kell állnia a méltányos és kimerítő ügykezelés elveivel.

4. Az adatbázis működtetése, biztonsága és karbantartása

4.1. A kiállító hatóság tegye meg a szükséges intézkedéseket, illetve alakítsa ki a megfelelő szabályokat a jelen Egyezmény 4. cikkének alkalmazására, biztosítva különösen is az alábbiakat:

4.1.1. a hét minden napján éjjel-nappal működő állandó ügyeleti irodát vagy elektronikus elérhetőséget, ahogy azt az Egyezmény 4. cikkének 4., 5. és 6. bekezdései előírják;

4.1.2. az adatbázis biztonságát;

4.1.3. a személyi jogok tiszteletben tartását az adatok tárolásánál, kezelésénél és továbbításánál;

4.1.4. a tengerész jogainak tiszteletben tartását olyan esetben, mikor a róla nyilvántartott adatok pontosságát ellenőrizni, és a téves adatokat ésszerű időtartamon belül javíttatni szeretné.

4.2. A kiállító hatóság alakítson ki megfelelő eljárásokat az adatbázis védelmére, ide értve az alábbiakat is:

4.2.1. legyen kötelező az adatbázisról rendszeres biztonsági másolatokat készíteni, és a másolat adathordozóját biztonságban, a kiállító hatóság helyszínétől távol tárolni;

4.2.2. legyen a különleges felhatalmazású tisztségviselők kizárólagos joga az adatbázishoz való hozzáférés, illetve az adatbázisban bármilyen változtatás engedélyezése, amint az adott tételt létrehozó tisztségviselő a tételt jóváhagyta.

5. Az eljárások minőségellenőrzése és időszakos értékelése

5.1. A kiállító hatóság jelöljön ki egy feddhetetlensége, loyaltása és megbízhatósága miatt közismert rangidős tisztségviselőt, aki nem vesz részt a TSzO-k tárolásában, sem azok kezelésében, ellenőrként

5.1.1. folyamatosan figyelje ezen minimális követelmények betartását;

5.1.2. haladéktalanul hívja fel a figyelmet bárminemű hiányosságra;

5.1.3. szolgáljon tanáccsal a vezetőnek és az illetékes tisztségviselőknek a TSzO kibocsátási eljárásának lehetséges javításairól; és

5.1.4. készítsen minőségellenőrzési jelentést a vezetőségnek a fentiekéről. Az ellenőr ha lehetséges, ismerje a megfigyelendő eljárások mindegyikét.

5.2. Az ellenőr közvetlen felettese a kiállító hatóság operatív vezetője legyen.

5.3. A kiállító hatóság minden tisztségviselője számára, így az operatív vezető számára is, legyen kötelező az ellenőrt minden dokumentummal és információval ellátni, melyet az ellenőr feladatainak elvégzéséhez fontosnak tart.

5.4. A kiállító hatóság tegye meg a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a szervezet tisztségviselői szabadon kommunikáljanak az ellenőrrel anélkül, hogy bármely kellemetlen helyzetből tartaniuk kellene.

5.5. Az ellenőr munkaköri leírásához tartozzon hozzá, hogy az alábbi feladatoknak különös figyelmet szenteljen:

5.5.1. győződjön meg róla, hogy a rendelkezésre álló források, iroda/munkaterület, eszközök és személyzet elegendő ahhoz, hogy a kiállító hatóság hatékonyan elláthassa feladatát;

5.5.2. biztosítsa, hogy a kitöltetlen és a kitöltött TSzO-k tárolására megfelelő eljárás van hatályban;

5.5.3. biztosítsa, hogy megfelelő szabályok, rendelkezések és eljárások legyenek hatályban a fenti 2.6., 3.2. és 5.4. bekezdések betartására;

5.5.4. győződjön meg róla, hogy ezen szabályokat, rendelkezéseket és eljárásokat minden érintett tisztségviselő ismeri és érti;

5.5.5. minden ügyviteli esemény lehessen részletes, szűrőpróba-szerű ellenőrzés tárgya, beleértve a vonatkozó széljegyzeteket és más feljegyzéseket, illetve az egyes esetek teljes feldolgozási ciklusát a TSzO kérvény beérkezésétől a kiállítási eljárás végéig;

5.5.6. a kitöltetlen TSzO-k tárolására alkalmazott biztonsági intézkedések, eszközök és anyagok hathatóságának ellenőrzése;

5.5.7. az elektronikusan tárolt információ biztonságának és valódiságának ellenőrzése, ha szükséges, megbízható szakértő segítségével, illetve annak ellenőrzése, hogy a hét minden napján a napi 24 órás hozzáférési követelményt betartják-e;

5.5.8. minden hiteles jelentés nyomán vizsgálatot indítani, mely egy TSzO esetleges téves kiállításáról, vagy egy TSzO esetleges meghamisításáról vagy csalárd megszerzéséről szól, azzal a céllal, hogy ennek segítségével bármely helytelen belső gyakorlatot vagy gyenge pontot sikerüljön meghatározni az

alrendszerekben, melyek a téves kiállítást, a hamisítást vagy a csalást eredményezhették vagy ahhoz hozzájárultak;

5.5.9. az Egyezmény 4. cikkének 2., 3. és 5. bekezdéseinek követelményei alapján az adatbázis adataihoz nem megfelelő hozzáféréssel kapcsolatos panaszokat, illetve az ezen adatok pontatlanságával kapcsolatos panaszokat kivizsgálni;

5.5.10. annak biztosítása, hogy a kiállítási eljárás javítását célzó és gyenge pontjait meghatározó jelentések nyomán megfelelő időben és eredményesen történnek intézkedések a kiállító hatóság operatív vezetőjének kezdeményezésére;

5.5.11. az elvégzett minőség-ellenőrzések feljegyzéseinek karbantartása;

5.5.12. annak biztosítása, hogy a minőség-ellenőrzésekről készült vezetőségi felülvizsgálatok megtörténtek, és az azokról készült feljegyzéseket karbantartják.

5.6. A kiállító hatóság operatív vezetője kezdeményezzen meghatározott időszakonkénti értékeléseket a kiállítási rendszer és a kapcsolódó eljárások megbízhatóságával, illetve ezeknek az Egyezmény követelményeivel való összhangjával kapcsolatban. Ezen értékelés az alábbiakat vegye figyelembe:

5.6.1. a kiállítási rendszer és a kapcsolódó eljárások auditálásai által feltárt tények;

5.6.2. a feltárt gyenge pontok vagy titokvédelmi szabálysértések nyomán foganatosított hibajavító intézkedések eredményességének szempontjából fontos vizsgálatok és más eljárások jelentései és beszámolóí;

5.6.3. feljegyzés minden kiállított, elveszett, érvénytelenített, vagy megsérült TSzO-ról;

5.6.4. a minőségellenőrzés működésével kapcsolatos feljegyzések;

5.6.5. az elektronikus adatbázis megbízhatóságával vagy védelmével kapcsolatos problémákról készült feljegyzések;

5.6.6. a kiállítási rendszer, illetve a TSzO kiállítási eljárás technológiai fejlesztéseiből vagy innovációjából fakadó eljárások változtatásainak hatásai;

5.6.7. a vezetőségi felülvizsgálatok következtetéseí;

5.6.8. az eljárások auditálása annak biztosítására, hogy ezek alkalmazása az ILO vonatkozó joganyagában lefektetett, a munkában érvényes alapvető elvek és jogok tiszteletben tartásával összhangban történik.

5.7. Eljárásokat és folyamatokat kell lefektetni, melyek segítségével megelőzhető, hogy más tagállamok által készített jelentések felhatalmazás nélkül jogosulatlan kezekbe kerüljenek.

5.8. Minden auditálási eljárásnak és folyamatnak biztosítani kell, hogy a gyártási technológia és a biztonsági gyakorlat, beleértve a készletellenőrzési eljárást is, megfelelőek ahhoz, hogy a jelen Mellékletben rögzített követelményeknek eleget tegyenek.

